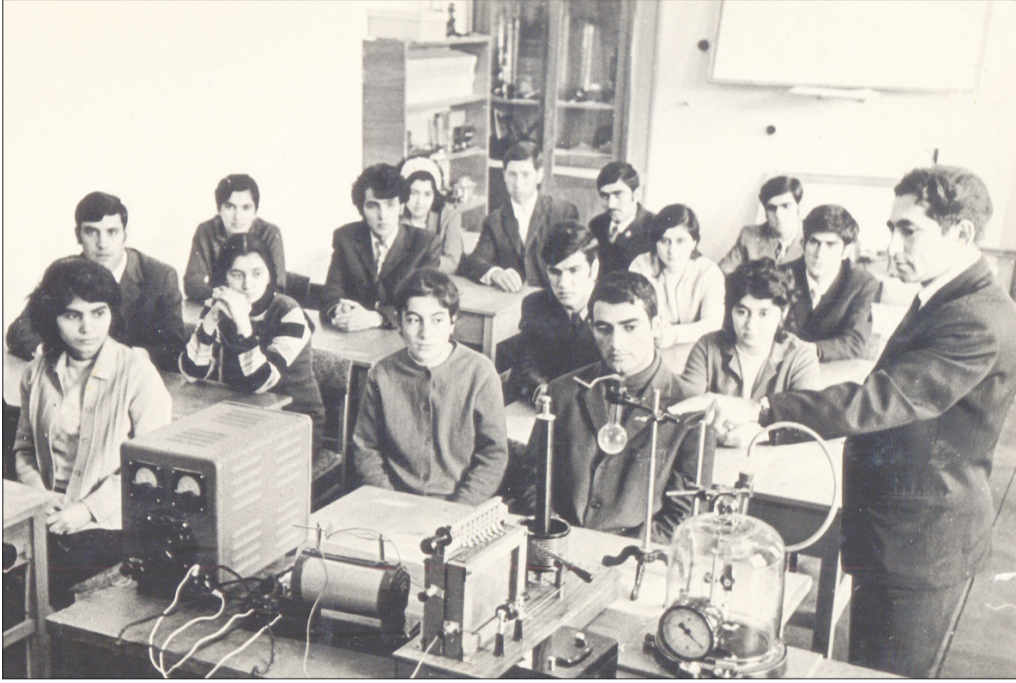

Mənim doğma universitetim

Yəqin respublikamızın elə bir kəndi tapılmaz ki, orada Azərbaycan Dövlət Pedaqoji Universitetinin yetirmələri olmasın. Təhsilin keyfiyyəti məktəbdən, müəllim fəaliyyətindən və təhsilin təşkilindən asılıdır. Müəllim həyata işıq verən Günəşə bənzəyir. Günəş yeri öz şüaları ilə işıqlandırdığı kimi, doğma universitetimiz də öz məzunları ilə təhsilimizi işıqlandırır. 1921-ci ildən fəaliyyətə başlayan bu təhsil ocağının yetirmələri müəllimliklə yanaşı elmə də əvəzsiz töhfələr bəxş ediblər. Dünya elmində öz parlaq nailiyyətləri ilə mövqe qazanmış Yusif Məmmədliyəv, Həsən Abdullayev, Heydər Hüseynov, Zahid Xəlilov, İbrahim İbrahimov, Əşrəf Hüseynov, Məcid Rəsulov, Şıxəli Qurbanov, Maqsud Cavadov, Əlisöhbət Sumbatzadə, Əbdülzəl Dəmirçizadə, Həmid Araslı, Zərifə Budaqova, Budaq Budaqov, Süleyman Rüstəm, Səməd Vurğun, İsmayıl Şıxlı kimi şəxsiyyətlər bu ali məktəbin yetirmələridir.

Vətənpərvərliyin insanlıq atributu olduğunu aşılaraq bu universitetin məzunları faşizmə qarşı müharibədə də qəhrəmanlıq göstərmişlər. Sovet İttifaqı Qəhrəmanları Səlahəddin Kazımov, Xıdır Mustafayev, Fariz Səfərov, Mehdi Hüseynzadə, Milli Qəhrəmanlar Mətləb Quliyev, Mirələkbə İbrahimov məhz Azərbaycan Dövlət Pedaqoji Universitetinin məzunlarıdır.

Təhsil işində fədakarlıq göstərmiş Sosialist Əməyi Qəhrəmanı Səfa İmanov adı çəkilən ali məktəbin məzunu kimi fəaliyyət göstərmişdir. Respublikanın rayonlarında çalışan yüzlərlə əməkdar müəllim də bu qocaman təhsil ocağının yetirmələridir.

Məni müəllim olmağa həvəsləndirən oxuduğum təhsil ocaqlarında mənə dərs deyən müəllimlərim olub. İbtidai məktəbdə Əli Bayramov, orta məktəbdə Səməd Azadov, Baloğlan Əliyev, sonralar təhsil aldığım Göyçay Pedaqoji

Texnikumunda İlyas Səfiyev, Mühiddin Bağırılı, Leyla Kərimova, Nuru Kərimov, Soltanmurad Məmmədzadə, Akif Süleymanov, Emin Kərimli kimi müəllimlər mənə bu peşəyə güclü həvəs yaratmışlar.

Məhz buna görə də mən 1954-cü ildə sənədlərimi Azərbaycan Dövlət Pedaqoji İnstitutunun (indiki Azərbaycan Dövlət Pedaqoji Universiteti) fizika-riyaziyyat fakültəsinə təqdim etdim. Fizika ixtisasını seçərək qəbul olundum. Bəxtim onda gətirdi ki, mənə Şövqi Ağayev, Mərdan Muradxanov, Abasqulu Abbaszadə, Yusif Məmmədov, Xanməmməd Mirzəyev, Zəki Kazımzadə, Behbud Şəfizadə, Albert Qulamov, Məbud İsmayılov, Abdulla Muxtarov kimi ölkənin tanınmış alimləri dərs dedilər. Ötən illərimi xatırlayanda bir tələbə kimi mənim onlarla bağlı ancaq xoş xatirələrim yada düşür. Öz işimə məsuliyyətli olmağı vaxtilə mənə dərs demiş, ölkənin

sayılıb-seçilən alimləri Zəki Kazımzadədən, tələbələrə qarşı qayğıkeşliyi, istiqanlılığı Mehdi Mehdizadədən, Mərdan Muradxanovdan, Abasqulu Abbaszadədən, Şövqi Ağayevdən əxz etmişəm. Bu gün də mənə həyatda düzgün yol göstərən, əvvəl tələbə, sonralar isə bir həmkar olaraq öz sıralarına böyük mehribanlıqla qəbul edən, ən əsası müəllimlik peşəsini sevdiren müəllimlərimi ehtiramla anıram.

Ali məktəbi bitirəndən sonra orta məktəbdə bir il müəllim, səkkiz il orta məktəb direktoru işləyərkən müəllimlərimdən öyrəndiyim elmi-pedaqoji biliklər hər zaman köməyimə gəlirdi. Ən xoşagələnlər isə müəllimlərimizin iş yerində bizimlə maraqlanmaları idi. İşlədiyimiz rayonların rəhbər maarif orqanları da müəllimlərimizin bizə göstərdiyi qayğıdan məmnun olduqlarını bildirirdilər.

Bəlkə də o gözəl alimlərimizə olan pak, ülvi hisslərin nəticəsidir ki, mən bir müddətdən sonra-1969-cu ildə elmi-pedaqoji fəaliyyətimi vaxtilə ali təhsil aldığım Azərbaycan Dövlət Pedaqoji Universitetində davam etdirməyə başladım. 1972-ci ildə dissertasiya müdafiə edərək fizika metodikası üzrə pedaqoji elmlər namizədi alimlik dərəcəsinə aldım. Artıq neçə illərdir ki, fizikanın tədrisi metodikası kafedrasının dosentiyəm. Pedaqoji fəaliyyətimin 47 ili ADPU ilə bağlıdır. Bu ali təhsil ocağına gələndə mən çox gənc idim. Fəxr edirəm ki,

həm tələbə, həm də müəllimlik həyatım burada keçib. ADPU mənim həyatda qazandığım bütün nailiyyətlərimin tək ünvanıdır. Əvvəlcə təhsil aldığım, sonra işə çalışdığım universitet mənə daha çox şey verib və deyə bilərəm ki, bura mənim ikinci evim sayılır. Ömrümün demək olar ki, yarısını burada keçirmişəm.

Mən doğma universitetimin hər zaman təəssübünü çəkmiş, onun ölkəmizin elm və təhsil tarixində özünəməxsus yeri olmasından fəxarət hissi keçirmişəm. Qocaman ali təhsil müəssisəsinin inkişafı, orada baş verən dəyişikliklər gözümün qabağında olub. ADPU ölkəmizdə ali pedaqoji təhsilin flaqmanı olmaqla yanaşı, eyni zamanda respublikamızın qabaqcıl və nüfuzlu ali təhsil ocaqlarından biridir. Bu gün fəxrlə demək olar ki, zəngin tarixi inkişaf yolu keçən ali təhsil müəssisəsi müxtəlif ixtisaslar üzrə çoxlu sayda yüksək səviyyəli pedaqoji kadrlar hazırlayıb. Pedaqoji universitetin məzunları respublikamızın müxtəlif ali və orta ixtisas məktəblərində, elmi-tədqiqat institutlarında, məktəbəqədər və orta ümumi təhsil müəssisələrində, digər yerlərdə uğurla fəaliyyət göstərirlər. Bir müəllim kimi çalışdığım doğma universitetimin əldə etdiyi nailiyyətlərdən qürur hissi keçirirəm.

Onu da qeyd edim ki, hər dəfə auditoriyaya daxil olanda, tələbələrimlə ünsiyyətdə olarkən mənə dərs demiş müəllimlərimin nurlu çöhrəsi gözümün önündə canlanır. Düşünürəm ki, nə yaxşı mənə belə müəllimlər dərs deyib və nə yaxşı ki, məhz doğma universitetimdə elmi-pedaqoji fəaliyyətlə məşğul oluram, sevimli tələbələrimin əhatəsindəyəm. Həyatımın mənasını məhz pedaqoji fəaliyyətdə görürəm. Vaxtilə dərs dediyim, hazırda isə mənimlə birlikdə çalışan 12 yetirməmə, digər gənc həmkarlarıma, tələbələrimə lazım olduğumu bilirəm. Bu da mənim əvvəlki enerji və həvəslə fəaliyyət göstərməyim üçün bir stimuldur.

Tacəddin VAHİDOV,
ADPU-nun dosenti